

De Echte Bres Column 08

*Kutje-pik-andijvie zeg wat een storm was dat afgelopen vrijdag die over ons land raasde, niet normaal meer. Hoe vaak is het niet voorgekomen dat we code geel of rood hadden, we werden gewaarschuwd door alle instanties en dat allemaal voor een storm die beter aangeduid kon worden als een kut-scheetje. Het begon allemaal met de storm *Corrie* en die was toch al heel behoorlijk want er was best veel schade in Nederland, maar die in vergelijking van de storm *Eunice* een zacht gekookt eitje was.*

*We hadden uit voorzorg al alle bloempotten in de tuin op de grond gezet en alles wat maar een beetje los zat vastgemaakt, en we dachten nou we zijn er klaar voor laat die *Eunice* maar komen. We zaten die vrijdagmiddag in de kamer en hadden afgesproken bij een echte storm gaan we effe naar Scheveningen toe om te kijken, dus eigenlijk gewoon het ramptoeristje uithangen en het sensatie kutje.*

Het waaide wel erg hard en toen ik stijf van de schrik het amber-alert kreeg wist ik dat het raak was, ik ging naar de tuin en zag dat mijn schutting gedeeltelijk was omgewaaid en heb die zo goed als mogelijk met een bezemsteel vast gezet, en een spanband er omheen om de boel bij elkaar te houden. Hopend dat hij het uit zou houden totdat mijn zwager Loek van Henni volgende week effe een dagje de tijd had om die schutting professioneel te kunnen maken (ik heb wat dat betreft twee linkse handen).

Corretje zei zullen we gaan, en na eerst wat bedenkingen zijn we toch naar Scheveningen gereden. Man man wat een storm zeg, op de boulevard scheurde het rubber van de ruitenwisser van mij Trumpy af en het busje schudde aan alle kanten, gewoon eng af en toe. Op de terugweg moesten we via de stad want overal moesten we omrijden want dan waren de politie en brandweer hard aan het werk om de schade te beperken aan huizen, daken, omgewaaide bomen en zelfs de [kerk](#) in de Elandstraat stond heen en weer te wiebelen (levensgevaarlijk). En zelfs het dak van het ADO Den Haag stadion was er gedeeltelijk afgewaaid.

Toen we eindelijk onze (kijk) lusten hadden bevredigd en weer voor de deur uitstapte zag Corretje een oude man eerst tegen mijn scootmobiel geblazen worden en toe een eindje verderop tegen de pui aan. Ze liep naar hem toe en waarschuwde hem omdat het levensgevaarlijk voor hem was op de straat met zo'n storm. Hij vertelde dat hij vanuit het Westeinde was komen lopen omdat hij wat boodschapje moest doen en toen hij terug wilde de trams niet meer reden.

Hij begon te huilen hoorde ik van Corretje en vertelde dat zijn vrouwtje twee maanden geleden onverwachts was overleden door de corona en dat zij hem dat altijd kwam halen. Dus Corretje zei tegen hem of het goed was dat haar man (ik dus) hem even thuis zou brengen. O, was zijn antwoord wat zal ik daar blij mee zijn want ik kan niet meer. Dus meneer in de Trumpy plaats laten nemen en ik heb deze man natuurlijk naar zijn huis gebracht.

Hij vertelde ook het verhaal van zijn vrouw tegen mij, en echt hè dan zit ik ook met kippenvel en te janken als een kleine kleuter naast hem. En kan je nagaan dat de oudere generatie nog zoveel normen en waarde hebben waar vele jongeren een voorbeeld aan kunnen nemen, want ik stond bij hem voor de deur en toen pakte hij zijn portemonnee en vroeg "ben ik u nog wat schuldig meneer". Natuurlijk heb ik dat geweigerd en ik zie nog vandaag die twee dankbare ogen van deze man voor me.

Het kostte me weer effe moeite om naar huis te komen want op de Loosduinsekade lag een knoert van een boom op de weg en ook de Zuiderparklaan was afgesloten omdat er van alles door de lucht vloog. Toen we eindelijk thuis waren en de deur open deden kwam er een windvlaag die door het hele huis vloog, gevolg schilderij vloog door de kamer omdat door die rukwind de openslaande tuindeuren open waren geklapt, met als resultaat twee gebroken ruiten, slot kapot en takken in de kamer

Toen we eindelijk na het opruimen en alles met hakke takke spullen vastgezet te hebben zaten we nog een beetje na te lullen Corretje en ik en waren we toch heel erg blij dat we waren gaan kijken ondanks de schade die we hebben want anders hadden we nooit deze vriendelijk oude man opgemerkt, en wie weet wat er dan met hem gebeurd zou zijn....we motte er niet aan denken want *Eunice* had al drie doden op zijn geweten en dat zijn er drie te veel.

Wel wil ik even in deze column de hulpdiensten, Brandweer, Politie en Ambulance en alle hulpverleners bedanken voor het goede en harde werken wat zij hebben gedaan, en met recht hebben zij deze storm verslagen. Maar al het goeie komt in drieën zeggen ze toch want aankomende maandag is de derde storm in aankomst hoorde ik in de weerberichten. En geloof het of niet ik weet het nu uit eigen ervaring, als je niks te zoeken heb buiten op straat, wees dan wijs en blijf dan lekker binnen want dat doen Corretje en ik opzeker.

Ja, en dan als afsluiter van deze column weer een heel ander verhaal want ik heb Den Haag en misschien wel heel Nederland voor een ramp behoed. Want wat is er nu een paar weken geleden gebeurd? Dat zal ik jullie vertellen, ik kreeg een mailtje van een hele goeie fotograaf die mij wilde fotograferen.....normaal geen probleem toch?

Hieronder het desbetreffende mailtje

""(Mijn naam is Leon Schröder en ik ben fotograaf en docent aan de Haagse Hogeschool. Ik stuur jou dit bericht omdat ik bekende Hagenaars zoek waarvan ik vermoed dat ze interesse hebben in mijn fotoproject. Het project heeft lichaamsbeeld als thema. Het doel is om 'gewone lichamen' te laten zien als beweging tegen de irrealistische perfectie in de media. Het project heet '[Naked The Hague](#)'. Vorig weekend schreef de Haagsche Courant er over. Het concept is dat je een publieke identiteit (gekleed) en een privé identiteit (ongekleed) hebt. Die worden (anoniem) naast elkaar getoond. Op de projectwebsite vind je alle informatie ([nakedthehague.nl](#)) Ik zou het leuk vinden als je ook mee wilt doen.)""

Ik heb nog niet geantwoord en heb daarmee in ieder geval Den Haag voor een ramp behoed want zijn er mensen in Nederland die mij naakt zouden willen zien.....ik dacht het niet, ja misschien 40 jaar geleden toen ik nog strak, gespierd en lekker was maar nu.....nee dat denk ik niet.

Maar mocht ik het mis hebben laat het mij dan effe weten want dan zal ik er alsnog effe over nadenken lol;-))

Tot volgende week,

Groet van Henk Bres!!